



Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg.4

El poder és logístic

El poder va més enllà de les institucions, resideix en tot el que fa funcionar el sistema

Pàg.5

Descobriment del calaix

La tercera fase de les obres està encallada, i van aflorant alguns dels interessos polítics de la imposició del cobriment de les vies.

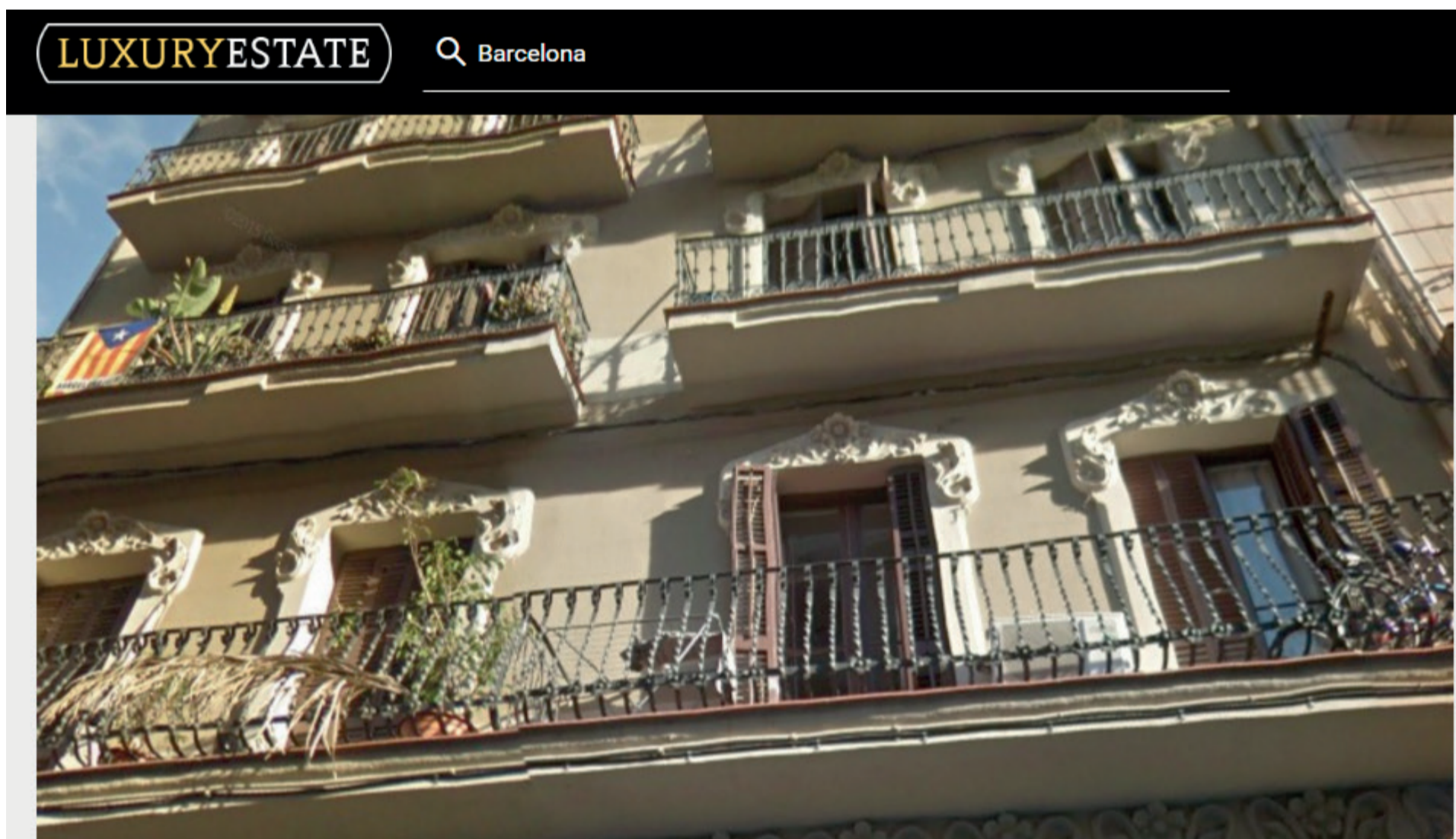
Pàg.12

Entrevista
Jordi Soler



Els preus pugen, les veïnes marxen

L'augment escandalós dels preus de l'habitatge precaritzza la vida de les veïnes



★ EDITORIAL

Parlar de barri és parlar de les persones que hi viuen. Persones que omplen els seus carrers amb anades i vingudes, amb converses apressades; que donen color a les places fent trobades d'amics; i que posen melodia a l'asfalt amb les rialles dels infants. Si a més, aquestes persones busquen espais d'autoorganització i crítica des d'on generar un nou imaginari col·lectiu més just i solidari, llavors podrem parlar d'un barri combatiu. Sants és un barri combatiu, que s'ha guanyat aquest adjectiu gràcies a l'esforç de les persones lluitadores que el formen i l'han format. Malauradament, una d'aquestes persones, en Josep Xarles, incansable activista veïnal, ens va deixar el passat 5 de març. Ens entristeix molt aquesta pèrdua. Des de La Burxa volem expressar el nostre condol a totes aquelles que heu tingut la sort de conèixer-lo. La història del nostre barri sempre guardarà un lloc privilegiat per tu, Xarles. **Que la terra et sigui lleu.**



★ MICROREFLEXIONS



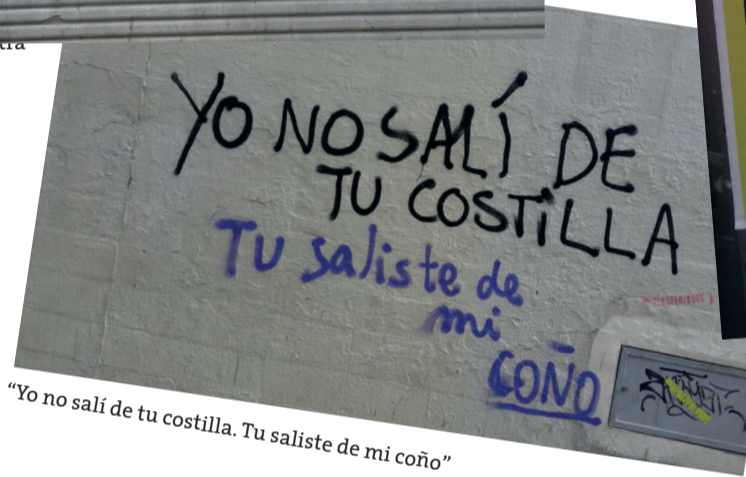
"Vulnerablement feroces"



La nit és nostra



"N'estem fartes. Volem sostre i treball arran"



"Yo no salí de tu costilla. Tu saliste de mi coño"

Si vols col·laborar a la secció de microreflexions de La Burxa ho pots fer enviant la teva proposta al nostre twitter o bé fent-nos arribar fotos dels missatges que et trobes passejant pel barri a laburxa@gmail.com. Participa a La Burxa!

★ MICRO OBERT Envia'ns el teu escrit a laburxa@gmail.com

En blanc

Ivet Eroles Palacios

Sembla ser que la textura llisa i clara de les pàgines en blanc espanta, tot i així, és dels pocs espais que ens queden on encara està tot per fer. Serà que estem més habituades a seguir una línia fina i profunda que altres han traçat abans i, és clar, no és fàcil trobar-se davant l'abisme blanc i imprevisible.

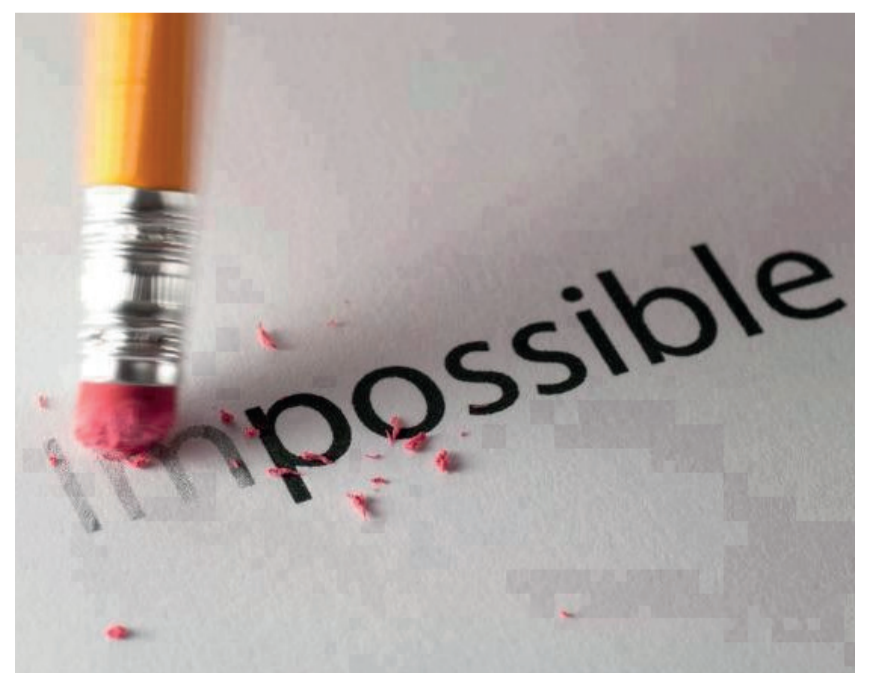
L'espai en blanc pot ser una cerca constant o un lloc del qual fugir a tota costa. O bé, una mescla, ja que tot perseguint l'anhel de tocar-lo, es pot omplir el temps de soroll per tal de no arribar-hi mai. Rere tot ideal palpable o inventat hi ha un punt de por que hem après a llegir com aquell avís que ens alerta d'allò que no sabrem o podrem fer mai. Ben mirat, podria ser la senyal que

ens permeti fer el salt al buit per trobar-nos en l'infinit creatiu de la pàgina en blanc.

El terror real hauria de rugir davant l'absència d'espais en blanc: caps de setmana en blanc, tardes en blanc, llocs i gent en blanc... Potser no fa falta llençar-s'hi de cop. Qui sap si per començar n'hi ha prou a sortir de tant en tant als marges de les llibretes ja escrites i observar quines estructures ens aguanten i així idear fórmules per poder-les enderrocar. I si provéssim d'explicar-nos, encara que sigui en veu baixa, quines són les nostres passions i amb quines pors van de la mà? Tal vegada podríem atrevir-nos a fer tot allò que considerem que se'ns dona fatal i així anar movent els nostres límits.

Animar-se a traçar en una pàgina en blanc no ens despulla de referents ni ens fa recuperar la innocència extraviada. Més aviat és tenir com a aliat allò que ens inspira, és reconèixer-se en la passió dels altres a través dels seus ulls brillants.

O jo què sé. Lluny de voler semblar moralista, tan sols venia a dir que busco el paisatge de les pàgines en blanc com a forma de fugida del control autoimposat, com a racó per fer realitat el miratge de sentir-me i expressar-me en llibertat. He pensat que a tu podria estar passant-te el mateix, resulta que trepitgem carrers similars i ens perdem per les mateixes avingudes.



Reapropiar-nos del dol, compartir el dolor

Dolçor, grup de dol comunitari

La vida comença a alenar-se. La quotidianitat disminueix la seva velocitat en una sensació pròpia marcada per l'absència de la persona que va marxar, que va ser arrabassada. Records constants i estranyesa. Desavinences, fins i tot, amb les persones que ens envolten per no sentir-nos cuidades, enteses, per pensar-les culpables... La sensació és la d'haver envellit de cop i volta i tot i així haver de lluitar per trobar-te aquí, en aquest envelliment prematur en el qual no has tingut ni veu ni vot.

Davant d'aquestes emocions, moltes expertes en psicologia i acompanyament terapèutic assenyalen diferents fases per les que totes les persones en dol solen passar: negació, negociació amb la realitat, depressió, ira i acceptació. No obstant això, som moltes les persones que hem experimentat la complexitat d'aprendre a viure una pèrdua, més encara si aquesta ha estat violenta o autoinfligida. Sabem que la

curació no és lineal i que el procés de dol implica un camí llarg, amb molts alts i baixos i difícilment classificable. A més, no hi ha un sol dol, sinó que depenent de la pèrdua, aquest té les seves especificitats (mort per malaltia, accident, suïcidi...). De fet, aquesta va ser de les primeres coses que vam comentar en el Grup de Dol Comunitari iniciat per dos companys de Sants l'abril del 2016, amb el suport del col·lectiu Trama Feminista de Sants.

El dijous 28 d'abril de 2016 ens vam trobar, per primera vegada, al Centre Social de Sants sota la crida per xarxes socials de crear la Primera Trobada del Grup de Dol de Barcelona. Un cop allà, ens vam explicar perquè estàvem allí i quin dol estàvem habitant. Érem molt diverses en les nostres vivències, fins i tot en el període de dol i experiències amb la mort. Però teníem quelcom comú: no haver trobat un lloc on sentir-nos escoltades, compreses; un lloc on plorar

sense vergonya o explotar de ràbia i tristesa anys després, per exemple, de la mort del teu company, germà o mare. Per això, el grup de dol es va marcar que aquell era un espai "on les persones que estan vivint el dolor per una pèrdua poden compartir les seves emocions, experiències i coneixements de manera horitzontal i respectuosa". Aquest va ser el primer pas de 'Dol(ç)or, grup de dol comunitari'.

Després d'aquella trobada, unes quantes hem seguit reunint-nos a diferents espais de Barcelona: La Rimaia, La Base, La Electrodomèstica... buscant refugis a una vida que segueix el seu curs mentre nosaltres no volem —ni podem— tornar a la normalitat, perquè ens recorda que hi ha algú que falta.

Assegudes en cercle ens posem a parlar, sense obligacions, només deixant anar allò que ens vingui al cap o que necessitem treure. De vegades, alguna de nosaltres

porta una dinàmica pensada que ens ajuda a connectar amb les nostres emocions després de dies rere la façana del "tot està bé", "no passa res". Les converses es nodreixen amb molts "a mi em passa el mateix" i amb altres silencis de complicitat i suport. De fet, és molt potent tenir a companyes que ja porten anys de dol explicant vivències que serveixen com a horitzó a aquelles que porten un dol molt més recent.

Reapropiar-nos així de la gestió del dol és quelcom que estava per fer. De fet, tant la mort com el dolor són coses que encara no sabem com afrontar i sovint es queden en un silenci dins nostre que evita treure cap enfora la fragilitat, el cansament i la desconexió amb la realitat que suposa perdre alguna persona propera.

Com el dol mateix, aquest grup tampoc ha estat lineal. De fet, fa un temps que no quedem físicament, tot i tenir La Electrodomèstica com

un espai amic que ens acull amb energies molt especials. Continuem parlant-nos i cuidant-nos a distància. Aquesta pràctica s'ha d'estendre, generant més grups on practicar aquesta experiència que a moltes ens ha salvat. Perquè sí, val, el passar del temps ajuda a recol·locar emocions, sentiments, rancúnies, ràbies, tristesses... i dóna perspectiva. Però si el transcórrer dels dies no es fa tenint en compte el llarg camí que es recorre, les ferides poden convertir-se en cicatrius mal curades que sagnin amb facilitat. Per això, estar juntes i compartir malestares, danys, tristesses i ràbies és el que et fa no sentir-te sola, ni boja en les trampes que et fa el cervell per superar el dolor. Et fa més forta. I tot això, fent-ho nosaltres mateixes, sabent-nos vulnerables però potents en una pena que mai se'n va, sinó que es transforma.

Les filles de classe treballadora volem estudiar

SEPC, Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans

Baixant de l'estació dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya de la Universitat Autònoma de Barcelona el primer que veuen els teus ulls és un mural gegant on hi posa "Independència, socialisme i feminisme", pintat pels estudiants del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans. La sorpresa arriba quan baixes una mica els ulls i et trobes amb les oficines de Caixa Catalunya.

Què significa que hi hagi entitats bancàries en el sí del

campus universitari? Podríem donar moltes explicacions, però és un fet simbòlic que ens indica l'estat de la universitat pública: privatitzada.

El passat 2 de març vam veure com el moviment estudiantil del Principat es mobilitzava al voltant d'una demanda molt clara: la rebaixa del 30% de les taxes universitàries. I és que el moviment estudiantil ha sabut recórrer en els últims anys unes línies discursives i estratègiques que destapen el caràcter elitista i privatitzador dels qui governen i decideixen el sistema educatiu català.

Hi ha dos elements claus que permeten entendre aquesta

situació: els processos de pujades de preus i l'entrada d'empreses privades a les universitats. Actualment, les estudiants ens trobem davant uns preus de matrícules que han augmentat fins a un 143% des de l'any 2011. I és que a vegades les xifres no ho diuen tot, però d'altres parlen per sí soles: ens trobem davant uns preus que expulsen a la classe treballadora de l'accés als estudis superiors.

Uns preus que oscil·len entre els 1.200 i 2.400 euros l'any. Això, exclouent tot el material que després ens trobem que hem de pagar per tenir una "docència de qualitat": dossiers,

llibres obligatoris, programes de pagament, etc.

L'any 2012 les universitats públiques catalanes van viure una pujada de les taxes de fins al 66%. En aquell moment, el Govern de la Generalitat va aplicar un sistema de beques diferenciat del que hi havia hagut anteriorment. Segons aquests, per garantir l'accés a tothom. A la vegada, veiem com entitats financeres com són CaixaBank o el Banc Santander ofereixen préstecs perquè els estudiants puguin pagar-se les cares carreres. A qui beneficien, doncs, les polítiques de preus aplicades pel Govern? Al sector privat.

Així, veiem necessària l'aplicació de la rebaixa del 30% de les taxes per començar a caminar cap a la gratuïtat dels estudis superiors. La resposta? Negativa.

La negativa davant una demanda de mínims i que comparteix tota la comunitat educativa és un altre factor que aguditzava la situació. Què ha provocat? Que el moviment estudiantil passi a l'ofensiva, de moment, amb una vaga del 2 de març i amb una mobilització de més de 7.000 estudiants a Barcelona.



la Ciutat Invisible
Cooperativa Autogestionària
COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sent invisible? Nosaltres t'ajudem...
LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...
RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'ahir, les propostes pel demà.
www.laciutatinvisible.coop
c/ RIEGO 35 BAIXOS 08014 (BCN) 93 298 99 47

Pizzeria Ristorante
Putxinel·lis
Menú migdia 10€
Menú pizza 8€
Servei a domicili
Carrer de Salou, 23. 080014
Tel. 936112485 - 616807668
Horari: de 13.30 a 16h i de 20.30 a 24h
Dilluns tancat tot el dia - Dimarts matí tancat
www.restaurantleputxinellis.com

EL TEU BARRI, LA TEVA COL·LA
CASTELLERS DE SANTS
www.borinots.cat

CASAL
INDEPENDENTISTA
de Sants Jaume Compte
Carrer Muntadas, 24,
08014 Sants, Barcelona, Països Catalans
www.cis-jaumecompte.cat
o visita'ns al Facebook i al Twitter

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra
ODONTÒLEG Col. num. 2325
Carrer d'Olinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

★ REGIREM EL CUB DE RUBIK

El poder és logístic

“El poder no només resideix en parlaments i despatxos directius”

Blanc

Des de l'inici de la crisi hem escoltat moltes vegades que el poder econòmic s'imposava al poder polític, sense que ningú reflexionés massa sobre què significava el poder, ja sigui econòmic o polític. Qui compona el poder, perquè i sobretot amb quina finalitat. Breument podem resumir que el poder polític està visualment representat per personatges que responen al nom de polítics professionals i que tracten de convèncer-nos que són absolutament imprescindibles perquè tot vagi bé. En segon lloc, el poder econòmic estaria compost per un conglomerat de persones i empreses que acumulen grans quantitats de capital i propietats. D'aquesta manera també controlen als polítics o a qui faci falta a través dels diners. Són un exemple els 35 de l'IBEX, els bancs o les multinacionals. La versió clàssica del poder és personal i representativa, ja sigui un rei o un directiu d'un banc. Avui, gairebé deu anys després de la crisi, podem afirmar que el poder econòmic domina el polític sense cap mena d'intent per ocultar-ho. Però, d'on sorgeix el seu poder? Sols de la figura simbòlica que representen? Del feix de bitllets que hi ha als seus comptes

El poder logístic

Que el poder no resideix en un govern ho hem comprovat durant els vuit mesos sense govern a l'estat, durant els quals tot va seguir funcionant igual. Els trens seguien sortint —tard, com sempre—, el llum s'encenia al prémer l'interruptor, l'aigua sortia per les aixetes, els hospitals atenien als malalts i al supermercat es mantenia l'abundància d'oferta. En el funcionament normal i quotidià, la logística ja no depèn d'un govern, sinó que l'estructura econòmica fa que cada cosa compleixi amb la seva funció.

La lògica d'una societat és poder, un poder que consisteix en les infraestructures que permeten el transport que porta persones als seus llocs de treball, que l'electricitat arribi a les fàbriques, que el port descarregui la mercaderia que un camioner ràpidament transportarà per autopista perquè la pugem comprar en una botiga... En definitiva, que l'ordre segueixi el seu curs. El poder és, en essència, tenir els mitjans per fer funcionar, controlar i construir infraestructures. El poder polític ha d'assegurar-se que funcioni bé per no alterar l'ordre social i econòmic d'extreure benefici. No és estrany, per tant, que

entre els primers objectius militars atacats en una guerra es trobin les infraestructures.

Infraestructures

Quan parlem d'infraestructures pensem en aquells elements imprescindibles que permeten cobrir les nostres necessitats. Són, per exemple, les centrals elèctriques, les potabilitzadores, les carreteres, les refineries o la indústria agroalimentària. Les infraestructures han de —o haurien de ser— útils per una societat i per les persones. La seva construcció s'hauria de guiar per la necessitat social, però la realitat dista molt d'aquest objectiu. Les infraestructures són més aviat eines per expandir el benefici del poder polític-econòmic. D'aquesta manera, les infraestructures s'han convertit en moltes ocasions en objecte de confrontació entre el poder polític-econòmic i la població. Sobre això, podem trobar exemples concrets en la construcció del Calaix de la Vergonya que cobreix les vies de Sants o els intents d'eliminar la línia 91 de bus.

Les infraestructures no són elements essencials per una societat, sinó més aviat qual-sevol construcció que permet i

expandeix les possibilitats econòmiques, siguin útils o no. Si bé és veritat que les infraestructures resulten útils per la gran majoria de les persones, no hem d'oblidar que el seu principal interès és el benefici econòmic i no l'interès general. Un bon exemple d'això és el sector elèctric a disposició del benefici econòmic que puja el preu de l'energia a caprici, fins i tot en les èpoques més gèlides, encara que siguin totalment impopulars.

El bloqueig com a eina de lluita

En protesta contra una reforma de les pensions a França, el principal sindicat del país va bloquejar les refineries. En conseqüència, i davant l'escassetat de combustible, part del país va ser paralitzat. No van ser necessàries grans manifestacions o vagues generals perquè el govern s'agenollés i retirés la reforma. Avui, els estibadors dels ports de l'estat espanyol han posat contra les cordes el govern espanyol i han guanyat en les seves reivindicacions. L'amenaça de parar els ports i per tant tota l'entrada de mercaderies a l'estat és molt poderosa. El triomf d'aquestes lluites

radica en encertar els objectius dels seus atacs, infraestructures, i com més essencials millor. Són les vagues dels treballadors del metro o el taxi que impedeixen que milers de treballadors acudeixin als seus llocs de treball. Va ser la vaga de l'elèctrica «La Canadenca» que va deixar Barcelona sense llum per arrencar la jornada laboral legal de vuit hores. Aquests exemples il·lustren que l'essència del poder econòmic i polític es basen més en la correcta logística i funcionament del sistema que en la seva pròpia figura. La societat funciona correctament perquè hi ha benzina, perquè hi ha electricitat als llocs de feina. Què passaria si demà no hi hagués electricitat? Si els camions no poguessin transportar les seves mercaderies a la ciutat? Més senzill encara. Què passa quan el metro no funciona bé? Quan la pluja o la neu paralitzen el tràfic?

Si el sistema deixa de funcionar, quin poder és capaç de mantenir-se? Davant de qual-sevol atac que patim tenim una eina efectiva amb la que respondre. Bloquegem-ho tot!

**Aquest article és el resultat del debat entorn al capítol del mateix títol del llibre «A nuestros amigos» <https://es.theanarchistlibrary.org/library/comite-invisible-a-nuestros-amigos>*

★ ALTERNATIVES TECNOLÒGIQUES

Enfortint la sobirania tecnològica

Anna (col·laboradora del Sobtec)

El passat 4 de març, unes 200 persones van participar al II Congrés de Sobirania Tecnològica, un espai de debat i d'aprenentatge col·lectiu sobre com posar la tecnologia al servei de les persones i de les seves necessitats. En una jornada intensa i plena de continguts interessants, hi va haver espai per analitzar l'evolució de les tecnologies del control —que tenen com a referent el Mobile World Congress— però hi va haver, sobretot, espai per les tecnologies lliures, per veure com es desenvolupen i quines són les motivacions de les persones que hi ha al darrere. Es van donar a conèixer algunes eines per a la presa de decisions col·lectives

o la gestió dels béns comuns, vam parlar de com fer i gestionar la tecnologia de manera democràtica, vam veure de quina manera la violència masclista és present en tota la cadena de producció de la tecnologia, i vam tancar el Congrés parlant de la tecnologia obsoleta i la sobirania energètica. Conscients de la importància de seguir generant relats, des del Grup Promotor del Sobtec seguirem treballant per la creació d'espais col·lectius de visibilització, articulació i enfortiment de la sobirania tecnològica.

Les truites que més m'agraden són les lliures

Hacklab Can Batlló

La llibertat 0.

Decideixo jo què faig amb la truita. Menjar-la, no menjar o, fins i tot, usar-la de barret. Tinc la llibertat d'utilitzar la truita per al propòsit que em vingui de gust.

La llibertat 1.

Conec la recepta i així sé els ingredients que porta. Sé com preparar les meves pròpies truites, i modificar la recepta si em dóna la gana. Més ceba, menys all. Truites al meu gust.

La llibertat 2.

La recepta que em van passar és de tots. El coneixement no té propietari. De la mateixa manera que tinc la llibertat de compartir-la amb els meus

veïns, no tinc el dret a quedar-me-la. Les receptes canvien de mans sense problemes.

La llibertat 3.

Que bona la truita que vaig fer modificant la recepta original! Quin “hack” (=canvi) més ric! Tinc la llibertat de distribuir còpies de la nova recepta i, així, tots i totes poden gaudir-la.

Sóc cuiner/informàtic i m'agrada cuinar/programar.

Utilitzar i modificar receptes/codi.

Les truites/programes es preparen segons les instruccions en la recepta/codi.

Visca la truita lliure!



Descobriments del calaix o trobades a la tercera fase

Oriol Barras i Rubén Molina

Antecedents

Més enllà de Barcelona el nom de Sants és conegut fins i tot fora de les fronteres de l'estat. Tot i que el nostre barri manté una identitat pròpia, caracteritzada per la seva vida social, el seu associacionisme i la lluita, aquesta fama no prové d'aquí, sinó de l'estació central de la ciutat que pren el nostre nom. El tren ha marcat part de la vida de Sants. Aquestes marques han estat molt visibles. Les vies del tren i del metro sempre han estat una barrera a les comunicacions entre els barris de Sants i la Bordeta, una cicatriu que partia el barri en dos i anava creixent amb augment de vies i

gò el que cobriria les vies. No se soterrarien. Les obres del Calaix es van dividir en tres fases. La primera afectava la urbanització de la zona Nord, el carrer Antoni de Capmany. La segona, la cobertura del propi Calaix. La tercera, la Zona Sud.

Les dues primeres ja s'han realitzat. La tercera és la més problemàtica, doncs es on s'aprecia la veritable magnitud de la ferida que suposa aquesta obra. Les alçades del calaix arriben als 14 metres d'alçada i a tocar dels habitatges pròxims. El calaix cobriria, a més de les vies, les façanes de molts habitatges, fins a un tercer pis. Per a suavitzar aquesta situació, el pla preveu un seguit de talussos i rampes que suposen l'expulsió de desenes de veïnes. Aquesta situació ara mateix es troba encallada.

A la roda de premsa van proposar desafectar el PAU1 de la planificació actual, ara que ja estan acabades les obres de la primera i segona fase del Calaix de Sants —carrer Antoni de Capmany i coberta del Calaix, respectivament—. A part de les afectades dels carrers Burgos i Riera de Tena, hi ha desenes de veïnes afectades a ambdues bandes del carrer Jocs Florals, una altra ferida que obre el calaix. Can Vies també està amenaçat pel pla en general, per una rampa d'accés en concret.

A la roda de premsa, es va parlar sobre aquesta rampa en concret, que crea més precarietat, més tensió i més conflictivitat que beneficis concrets per al barri. Jordi Falcó s'hi va referir com «un detall que no és l'essència» del projecte, que desenfoca la lluita, alhora que va recordar que la seva proposta tenia en compte que hi va haver entitats que es van oposar al pla aprovat el 2003, al dibuix que es va fer i «que es va imposar sense un consens clar».

Col·lectius i entitats presenten una alternativa urbanística per mantenir Can Vies

El passat 23 de febrer, un dia més tard que el Centre Social de Sants (CSS) proposés repensar el pla actual, l'Assemblea del Barri de Sants (ABS), feia una roda de premsa conjuntament amb el CSA Can Vies. Sònia Turón va parlar per l'assemblea per explicar el procés seguit per a realitzar una proposta de consens que fes possible un accés al Calaix des del carrer Jocs Florals i mantenir l'històric centre social okupat. A més s'adherien a la proposta del CSS, recolzada pel Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, i la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB).

En l'actualitat l'ABS aglutina més de mig centenar de col·lectius, tant de cultura popular, com juvenils, polítics, cooperatives, assemblees i espais com

Can Batlló, l'Espai Obert o el Casal Independentista Jaume Compte. Es va fer una defensa de Can Vies com a part d'un barri de Sants combatiu i generador de noves alternatives. Un símbol del barri que l'assemblea defensa i vol construir.

Pau Guerra, portaveu de Can

la iniciativa en la resolució d'aquestes ferides. Des dels partits polítics es va imposar el cobriment ara fa catorze anys. Aquest, després d'anys d'obres, ha eliminat les molèsties dels sorolls que provocaven les vies. A més, és de les poques zones am jardins i peatonals del barri. Tot i això presenta inconvenients, al ser una estructura que segueix separant el barri i que agafa alçades molt altes, com ja es denunciava a les campanyes pel soterrament. En la tercera fase és on els problemes per resoldre són més greus. Els moviments del moviment veïnal i associatiu són una solució a aquestes problemàtiques. Però el cas de Can Vies fa que surtin interessos polítics d'aquells sectors més conservadors que estan en contra del que simbolitza aquest espai.



Vies, va informar de la situació legal actual, on no hi ha cap denúncia, i només està amenaçat per aquest pla urbanístic. A més es va informar de l'estat de l'espai, que va estar en un procés de reconstrucció fins a l'octubre del 2015. Des d'aleshores l'espai torna a gaudir de vida amb tallers matins i tardes, essent seu d'una desena de col·lectius i generant nous espais com un gimnàs, biblioteca, taller, buc d'assaig, sala de costura, sales de reunions i espais polivalents.

nients, al ser una estructura que segueix separant el barri i que agafa alçades molt altes, com ja es denunciava a les campanyes pel soterrament. En la tercera fase és on els problemes per resoldre són més greus. Els moviments del moviment veïnal i associatiu són una solució a aquestes problemàtiques. Però el cas de Can Vies fa que surtin interessos polítics d'aquells sectors més conservadors que estan en contra del que simbolitza aquest espai.



trànsit.

L'arribada de l'AVE a principis de segle, malgrat ser un tren que la majoria de veïnes no fa servir, suposava una oportunitat per intentar acabar amb aquesta situació. A partir d'aquell moment, el teixit associatiu del barri es va mobilitzar per demanar el desitjat soterrament de les vies, de la mateixa manera que s'havia fet amb el cinturó a Badal. La Plataforma pel soterrament de les vies i contra el Pla de l'Estació va aconseguir unificar les exigències veïnals amb unes demandes de consens.

Malgrat les mobilitzacions, els viatges a Madrid, i els estudis tècnics que avalaven les tesis veïnals, els interessos de les diferents administracions es van imposar al barri en el pla aprovat el 20 d'octubre del 2003. Seria un calaix de formi-

La proposta del Centre Social de Sants

L'essència de la proposta que va presentar el 22 de febrer passat el Centre Social de Sants amb el suport del Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, i la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB) és desencallar la situació de moltes veïnes, entre elles una cinquantena de famílies pendents de ser expropiades i real·lotjades dels carrers Burgos i Riera de Tena, que veuen com es precaritzen el seu dia a dia. No hi ha acord i no té sentit ajornar aquesta afectació, que ja dura 14 anys. Però aquesta és només una de les ferides que les obres de la tercera fase del calaix provoquen al barri.

Soterrament i descobriment del problema. Tancament de les ferides

Aquests moviments són una oportunitat perquè el teixit associatiu del barri prengui



KOITON CLUB
ROSSEND ARÚS
BAR MUSICAL COOPERATIU

FO BAR
Cafes • Tes
Bieres • Copes
Amanides • Tapas • Entrepans
El Barca en pantalla gegant
Exposicions • Terrassa
Plaça Osea, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 65 22 • www.fo-bar.com

Taverna
la banya
- carrer Vallespir, 23 - Sants -

ESTAMPACIÓ SERIGRÀFICA
seriCIC
tèxtil i paper
Tintes Ecològiques
Serigrafia art-e-sana
Tirades PETITES (i grams)
serigrafiacic@opmbx.org
616 49 27 02
http://sericic.tumblr.com/
★ acceptem moneda social

KOP DE MA
COOPERATIVA C/RIEGO, 4
MENÚ DEL DIA
BIRRES
PINTXOS
TRUITES
CÀTERINGS
BARRI

Obertura de portes

Aquest mes, des de La Burxa abordem la problemàtica social de l'habitatge. Comencem amb unes dades generals de l'evolució dels preus de la compra, del lloguer i de compartir habitació al districte, a partir de dades generals recollides i estructurades per Endavant OSAN, publicades a l'informe Habitatge als barris de Sants. Continuem a la pàgina següent amb una secció de lluites i resistències, en què introduïm el Manifest dels 5 punts, impulsat pel Sindicat de Barri del Poble Sec, i el Grup d'Habitatge de Sants, que ens expliquen el cas de Leiva 37. Per a finalitzar la secció, a la pàgina 8 exposem algunes alternatives habitacionals no especulatives, com l'obra social que constitueix el Bloc de La Bordeta, la masoveria urbana de Sostre Cívic o el projecte cooperatiu de La Borda.

Olalla Miret

Davant la situació d'increment descontrolat dels preus de l'habitatge als nostres barris i a la ciutat, des del segon trimestre de 2016 el nucli d'Endavant (OSAN) Sants ha començat a publicar dades periòdiques sobre l'estat dels preus als barris de Sants, Badal, Hostafrancs i la Bordeta. I ho fa a partir de dades reflectides al portal immobiliari idealista.com.

Les dades s'analitzen a partir de les ofertes publicades al portal sense filtrar ni els metres quadrats ni el preu. També s'eliminen les ofertes amb valors extrems que puguin esbiaixar els resultats i les corresponents a pisos d'obra nova.

Els preus que analitzen són els primers que marquen els propietaris i que s'anuncien com a preu inicial. Cal tenir present que aquest preu pot baixar amb el temps i pot no coincidir amb el preu final de contractació.

L'equip de redacció de La Burxa hem recollit les darreres dades presentades per Endavant, corresponents al 3r i 4t trimestre de 2016, i les hem plasmat en la infografia que us presentem tot seguit.

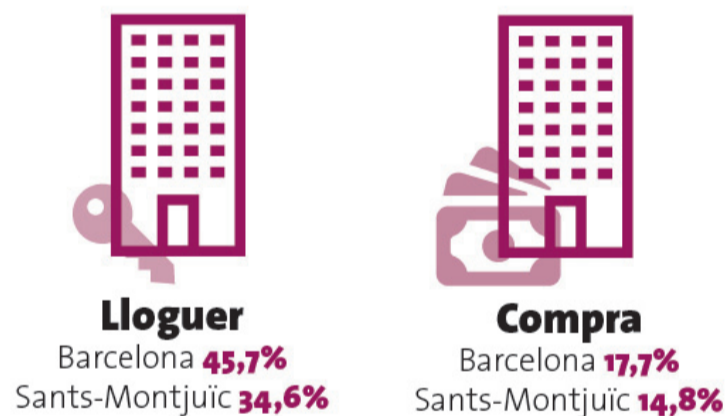
Preu del lloguer (3er trimestre 2016):
Barcelona 17,4€/m²
Sants-Montjuïc 14€/m²

Barcelona és la ciutat de l'Estat on més puja el percentatge del preu del lloguer



Barcelona és la ciutat de l'Estat on **on llogar un pis és més car**

Increment del preu del m² entre el 2014 i el 2016



A quin preu s'ofereix **compartir pis?**
(Cost mitjà, 4t trimestre de 2016)



Badal	Sants
336,56€	389,44€
Hostafrancs	La Bordeta
395,83€	348,61€

Preu mitjà per barris (4rt trimestre 2016):



Lloguer

Badal	20,45€ / m²
Hostafrancs	15,97€ / m²
La Bordeta	14,34€ / m²
Sants	13,63€ / m²



Compra

Badal	3.400€ / m²
Hostafrancs	3.200€ / m²
La Bordeta	3.300€ / m²
Sants	3.400€ / m²

A quin preu s'ofereixen **els pisos de lloguer?**
(Cost mitjà, 3r trimestre de 2016)



Badal: 1.011€
(pis de 76m²)



Sants: 1.015€
(pis de 76m²)



Hostafrancs: 1.160€
(pis de 76m²)



La Bordeta: 941€
(pis de 68m²)

A quin preu s'ofereixen **els pisos de compra?**
(Cost mitjà, 3r trimestre de 2016)



Badal: 260.000€
(pis de 78m²)



Sants: 291.000€
(pis de 84m²)



Hostafrancs: 319.000€
(pis de 100 m²)



La Bordeta: 228.000€
(pis de 85m²)

LLUITES

Defensem el nostre barri

Sindicat de barri de Poble Sec

Oriol Barras

A principis d'any, un conjunt d'entitats, col·lectius i veïnes del Poble Sec es van reunir per posar sobre la taula alguns abusos relacionats amb l'especulació, la gentrificació i la turistificació que generen problemes i situacions preocupants per a les veïnes en termes habitacionals, tant al barri com a la ciutat en general. Aquesta trobada posa de manifest també la necessitat d'organitzar-se

a nivell local per fer front a aquests abusos.

D'aquella trobada van sorgir diverses idees d'actuació que visibilitzen el problema des d'una perspectiva integral, i que inclouen des d'un manifest unitari de posicionament de barri, fins a la decoració dels edificis amb pisos de luxe o apartaments turístics, passant per ocupacions simbòliques d'hotels i apartaments i la creació d'un contradiscurs al

Turisme. A més, les accions també preveuen l'aproximació a les veïnes mitjançant una diversificació de canals que poden anar des de taules informatives en punts del barri, fins a l'ús dels mitjans de comunicació popular del barri.

Així mateix, també es van ampliar els 5 punts del manifest que resumeix la reacció necessàriament dràstica a una situació d'emergència creixent.

5 PUNTS del MANIFEST:

1. Limitació dels preus de lloguer!

Tots els economistes i organismes internacionals coincideixen que les despeses per a l'habitatge no poden superar el 30% dels ingressos disponibles. Per aquesta raó el preu del metre quadrat al Poble Sec, mai no podrà superar els 8 €, ja que la renda mitjana mensual al barri és de 1086 €.

2. Renovació automàtica dels contractes de lloguer!

Els contractes de lloguer s'hauran de prorrogar automàticament pel mateix període. No acceptarem ni un augment de lloguer superior a la variació de l'IPC, ni una rescissió arbitrària del contracte.

3. Ni un desnonament més!

Durant els últims dos anys hem perdut un gran nombre de veïns i veïnes a causa de la precarietat laboral i els preus desorbitats dels pisos. No acceptarem més desnonaments de veïns. En cas de que s'executi un desnonament, el reallotjament haurà de ser dins del barri.

4. Reducció dràstica dels allotjaments turístics!

El barri ha perdut molts habitatges a causa de la construcció d'hotels i obertura d'apartaments turístics. Aquest fet ha imposat una escassetat d'habitatges que ha multiplicat els guanys dels propietaris i especuladors. Cal impedir que s'obrin més allotjaments turístics, i reduir els seu nombre revocant una part important de les llicències i tancant els que no estan regularitzats.

5. L'habitatge no pot ser un negoci!

Perquè és una necessitat bàsica com l'educació i sanitat de qualitat. Cal impulsar altres models com cooperatives d'habitatges i altres formes de convivència comunals. No només són més barates, també ajudaran a reconstruir una vida comunitària que aquest model de ciutat ha destrossat amb la lògica dels beneficis.

GHAS - Grup d'Habitatge de Sants

Des del mes de febrer, unes quantes veïnes del barri hem fet les primeres assemblees del Grup d'Habitatge de Sants. Ens estem organitzant per fer front als processos d'expulsió que estem vivint al nostre barri i a la ciutat de Barcelona.

Fem l'assemblea cada **diumenge a les 18h a la Plaça del Bloc La Bordeta** (Plaça Joan Corrades). Si tens problemes d'habitatge, no pots seguir pagant el lloguer, estas okupant o un inversor ha comprat el bloc on vius i et vol fer fora de casa, apropa't.

Compartim eines, experiència i coneixements, perquè estem convençudes que només mitjançant l'assessorament col·lectiu i l'auto-aprenentatge podrem seguir vivint al barri. Solidaritat i suport mutu com a armes per combatre l'especulació immobiliària i assolir una vida digna.

Vine! Entre totes som més fortes.

Som Leiva 37

Leiva 37 som 13 habitatges on vivim famílies en situacions diverses: rendes antigues, contractes temporals i pisos recuperats. Des del 2007 en aquest edifici hi ha hagut problemes:

El 2007 és adquirit per una empresa anomenada Real State, que volia reformar-lo i llogar els pisos a un preu més alt. Alguns veïns van marxar i 5 habitatges es van quedar.

El 2011 Real State fa fallida i l'adquireix Anida Operaciones Singulares-BBVA

El gener de 2017 Anida Operaciones Singulares-BBVA el ven al fons d'inversió Vauras Investment, vinculat a la immobiliària Palau Manfredi.

Des de fa més d'un mes tenim seguretat privada a la finca les 24 hores del dia, de l'empresa METROPOLIS, en condicions precàries (una cadira en un racó, sense lavabo...).

Fa dues setmanes 4 pisos de contractes temporals van rebre la notificació de no renovació. En un dels casos els veïns porten 23 anys pensant que tenien un contracte indefinit.

La setmana passada hi havia el desnonament d'un dels pisos recuperats i s'ha aturat. Té 20 dies per buscar-se la vida i data oberta de desnonament, això vol dir que a partir dels 20 dies es poden presentar a desnonar-la qualsevol dia a qualsevol hora. Això és un tracte inhumà. Tota persona té dret a saber quan ha de marxar de casa seva.

@SomLeiva37 

- Leiva 37 som 13 habitatges on vivim famílies en situacions diverses: rendes antigues, contractes temporals i pisos recuperats.
- El 2017 el banc BBVA el ven al fons d'inversió Vauras Investment.
- Ja hem començat a rebre la notificació de no renovació dels contractes de lloguer.
- La major part dels veïns i veïnes de Leiva 37 hem decidit unir-nos per denunciar l'especulació immobiliària que patim, expressar el nostre rebuig a aquesta injustícia i visibilitzar el que ens està succeint, fenomen que també està passant a altres barris de la nostra ciutat, on els diners es posen per damunt de les vides de les persones. I per això hem decidit fer diferents accions reivindicatives.



La major part dels veïns i veïnes de Leiva 37 hem decidit unir-nos per denunciar l'especulació immobiliària que patim, expressar el nostre rebuig a aquesta injustícia i visibilitzar el que ens està succeint, fenomen que també està passant a altres barris de la nostra ciutat, on els diners es posen per damunt de les vides de les persones. I per això hem decidit fer diferents accions reivindicatives.

Ens podeu seguir a Twitter: @SomLeiva37

lacol
COOPERATIVA
D'ARQUITECTES

WWW.LACOL.ORG
C/CICERO 5, SANTS · 931720677
info@lacol.org

EnClau d'Espais Integrals SCCL
Assessorament i Disseny · Reformes
Integrals · Rehabilitacions Energètiques
Certificats d'Eficiència Energètica
Petites reparacions

Ptge. Toledo, 18 · baixos 1r · Barcelona
Tel. 930 180 869

info@enclaucooperativa.cat
www.enclaucooperativa.cat

CUINA DE BARRI
Terra d'escudell

ESMORZARS
MENÚ AL MIDDIA
CARTA DE NIT
OPCIÓ VEGETARIANA
BEGUDES DE LA TERRA
CERVESES ARTESANES
CULTURA POPULAR

C/PREMIA 20, BAIXOS. 08014
SANTS. PAÏSOS CATALANS
93 422 16 13 WWW.TDK.CAT

Tens un negoci o ets una associació de Sants?

Anuncia't a La Burxa
i col·labora a la comunicació
popular i autogestionada

Per a més informació: laburxa@gmail.com

ALTERNATIVES

I després de conèixer la realitat a la que ens enfrontem a les pàgines anteriors, ens preguntem: hi ha alternatives? Aquí podràs llegir algunes propostes de la mà de col·lectius del barri!

Veïnes contra el Sareb: un dret com una casa

Bloc La Bordeta

Dos anys enrere l'Obra Social de la PAH a Barcelona, va recuperar el Bloc La Bordeta, al barri de Sants. Construït per l'empresa Nyala 2006 SL (propietat de la família Riera-Marsa) portava buit i inhabitat 8 anys. La constructora va deixar l'edifici i els seus 12 habitatges sense cèdula d'habitabilitat i portava anys sense pagar la hipoteca que en el seu dia havia demanat. D'aquesta manera, va passar a formar part dels actius en mans de la SAREB o banc dolent.

En aquests 2 anys el Bloc La Bordeta s'ha convertit en la casa de 12 famílies, que d'altra manera s'haurien quedat al carrer, 24 persones (16 adults i 8 menors) que amb gran esforç hem aconseguit fer habitable un edifici abandonat y desvalisat, convertint-lo en una llar.

Durant aquest temps, la lluita no ha estat fàcil en absolut, tot i que per sort des del principi tant els col·lectius i veïnes de Sants com els de molts altres barris s'han bolcat en demostrar que la solidaritat i el suport mutu funcionen i que juntes som invencibles.

Als primers mesos sense subministraments els va seguir una ordre de

desnonament cautelar que pretenia deixar-nos al carrer sense cap tipus d'alternativa. Però el mateix dia que entrava en vigor l'ordre vam aconseguir pararla, perquè les veïnes organitzades al final sempre guanyem.

L'estiu passat 3 de les seves veïnes es van enfrontar a un judici per usurpació, i un cop més, es va demostrar amb la seva absolució que el dret a l'habitatge no és un delictes, la justícia, almenys de vegades, segueix imposant-se sobre les lleis injustes. De moment i fins noves notícies totes seguim vivint tranquil·les al nostre barri.

I així el Bloc La Bordeta s'ha convertit en un referent al barri un projecte en el qual persones empoderades són capaces d'autotutelar el seu propi dret a accedir a un habitatge. Ocupant un espai abandonat i en mans de la SAREB que per tant ja hem pagat amb diners públics. Perquè és imprescindible que d'una vegada per totes la SAREB assumeixi les seves responsabilitats davant la ciutadania i incorpori al parc públic d'habitatge els milers de pisos buits que han quedat a les seves mans.

Seguim!

El cooperativisme comença a casa i al barri

Sostre Cívica

Més de 500 socis i sòcies promovem un model alternatiu d'accés a l'habitatge a la cooperativa SostreCívica. Treballem en la divulgació, l'assessorament, la cerca de finançament, promoció i gestió d'habitatge cooperatiu en règim de cessió d'ús. SostreCívica va més enllà de les cooperatives de promoció que coneixem a Catalunya per esdevenir una cooperativa amb voluntat de durada indefinida, és a dir que la cooperativa és titular del patrimoni i els seus socis i sòcies en poden fer ús. Aquest model permet el desenvolupament no especulatiu i en el temps dels diferents projectes agrupats sota el paraigua de la cooperativa.

Promovem la diversitat de projectes arreu del territori que defineixen i enriqueixen una proposta en què cada projecte té autonomia i a la vegada comparteix el marc jurídic comú per evitar qualsevol ús especulatiu en el futur. Acompanyem des de col·lectius que aposten per la masoveria a grups de gent gran que volen una vellesa activa, treballem la transformació de patrimoni en desús o pre-ocupat i assessorem i empenyem administracions públiques a superar polítiques d'habitatge

insostenibles i privatitzadores de sòl públic com és l'habitatge de protecció oficial de venda.

En aquest marc divers fa més d'un any un dels grups de SostreCívica treballa per fer realitat un projecte d'habitatge col·lectiu al barri de la Bordeta, al carrer Rossend Arús, a partir de compra de patrimoni privat, sent un exemple de recuperació de patrimoni i retirada del mercat especulatiu. El projecte compta amb la participació dels col·lectius que actualment utilitzen l'espai i l'hort existent a la part posterior de la finca. A la vegada, preveu destinar un espai dels baixos com a espai comunitari del barri i un altre per acollir l'Economat, actualment ubicat al carrer dels Jocs Florals.

Els valors compartits dels projectes permeten el desenvolupament d'habitatges el màxim de sostenibles i accessibles, projectes que potencien la gestió col·lectiva de l'habitatge i el seu entorn. Per dur a terme els projectes treballem en xarxa amb les entitats de l'economia social i solidària. En definitiva, una forma alternativa d'accés i tinença d'habitatge, més justa i accessible, sense ànim de lucre i transformadora amb l'entorn.

Retorn al futur

L'habitatge públic cooperatiu arriba a la ciutat



Joan Miquel Gual

Uns 30.000 habitatges de propietat col·lectiva en un país on hi ha al voltant de 3.300.000 habitants. Posem que a cada habitatge hi viuen 4 persones, 120.000 en total. Una mica més del 3% del conjunt de la població uruguiana ha ocupat terres i autoconstruït els seus habitatges, amb totes les dinàmiques de resistència i decisió que això comporta, gràcies a la força d'un moviment de masses: la Federación Uruguaya de Cooperativas de Vivienda de Apoyo Mútuo (FUCVAM), nascuda el 1966.

Els habitatges no es poden revendre ni subllugar, són de propietat col·lectiva. Els i les usuàries tenen dret a "uso y goce". FUCVAM promou el valor d'ús de l'habitatge. Únicament paga el cost dels materials i l'assessorament tècnic de la construcció, sense el benefici d'intermediaris que encareix el preu, tot a través d'un crèdit tou estatal. Els terrenys acaben comprant-se a l'Estat amb les contribucions mensuals dels cooperativistes un cop viuen allà. Les i els futurs habitants aporten un mínim de vint hores setmanals de treball per a la realització dels immobles. Es tracta d'una proposta efectiva i alternativa al valor de canvi que predomina en el mercat de l'habitatge mundial. Un horitzó públic-comunitari de fer efectiu el dret a l'habitatge.

Política ficció. Viatge al passat. ¿Que hagués pogut passar a Catalunya s'hi s'hagués donat un moviment cooperatiu de les mateixes proporcions, ara fa quaranta anys, quan les ciutats no estaven tan construïdes? No ho sabem del cert. Però si un 3% de la població actual, al voltant de 250.000 persones, haguessin desenvolupat un moviment d'habitatge cooperatiu en cessió d'ús blindat a l'especulació, similar a l'uruguaià, aquesta hauria estat una

opció més, front a hipoteca o lloguer abusius que ens han portat, després de l'esclat de la bombolla, a la crisi actual.

Les cooperatives d'habitatge, tal i com les entenem a La Borda, busquen recuperar el valor d'ús en un context de preus disparats. Que sigui accessible econòmicament és la prioritat primera. En aquest sentit, els i les membres habitants han d'aportar hores setmanals d'autogestió. La sostenibilitat, repartició de les tasques de cura i el vincle comunitari amb Can Batlló, el barri i la ciutat fan part de l'interès polític del projecte. Malgrat que la revolució l'hauríem d'haver fet ahir, quan hi havia molt sòl urbà disponible, l'eina que proposem encara no ha caducat.

Retorn al futur. Recentment, s'ha dit que les cooperatives en cessió d'ús són habitatge públic. Efectivament, no només: es tracta d'habitatge públic-cooperatiu. Això vol dir que no poden ser sòcies/s habitants aquelles persones que ja tenen propietats. Tampoc aquells/es que superen els topalls de renda marcats en els requisits d'Habitatge de Protecció Oficial (HPO). Tot plegat en un terreny cedit per l'Ajuntament a 75 anys que es manté sempre de propietat municipal.

Creiem que La Borda és un virus. S'aixecaran més cooperatives amb forts lligams als barris que contribuiran a contenir la gentrificació i els preus de mercat. Com reivindica David Harvey, l'habitatge cooperatiu s'ha de consolidar com un estri útil, una part de la solució, per frenar des de baix les dinàmiques d'acumulació de capital que es manifesten en un àmbit de primera necessitat. Per aquests motius, hem activat la campanya #VolemSer1000. 1000 bordes i 1000 membres col·laboradors/es que activin una nova cultura d'ús i gaudi del sòl i l'habitatge a la ciutat.

Ens ajudes? www.laborda.coop

RACÓ HISTÒRIC

Sants hidràulic



Marta Sánchez

Són molts els exemples on podem comprovar com els immobles acaben modificant-se en relació als usos i les necessitats de modernització dels seus espais. Sovint, aquests canvis comporten una pèrdua de la seva identitat original que, a llarg termini, acaben suposant un decreixement del seu valor patrimonial. Però, què passa quan algun d'aquests canvis ens condueix cap als orígens?

Les obres de condicionament de la planta baixa de l'antiga Coop. Model S.XX han tret a la llum elements que ràpidament ens ubiquen al que un dia va ser la botiga magatzem de la cooperativa. Pilastres i bigues només són la punta de l'iceberg. Durant més de 60 anys, les plataformes i tarimes que un dia es col·locaren a la Sala de Festes Nilo, han amagat un tresor de 1917: el mosaic hidràulic original.

Mirem doncs, per on trepitgem i apropem-nos per tal de conèixer una mica més a fons la història i la tècnica d'aquests revestiments interiors que no només

s'estengueren al llarg de tot el territori, sinó que també ho van fer en diferents tipologies d'habitatges.

Per la producció d'una rajola hidràulica només ens cal, per una banda: ciment, àrids i pigments, per l'altra un motlle, una trepa i la premsa. No és estrany doncs, que la seva aparició estigui lligada a la producció i generalització del ciment. Gràcies a la importació de maquinària provinent de França, les primeres fàbriques s'establiren a Catalunya cap a la dècada de 1860-1870.

La seva consolidació i popularització no va arribar fins als 80 del mateix segle i s'estengué fins a la meitat del S. XX. Era un negoci rendible i versàtil, la demanda creixent i els costos de producció assumibles va facilitar la proliferació de tallers arran del territori. Amb una producció relativament senzilla, s'aconseguien uns resultats de qualitat. La millora de la tècnica i dels seus acabats van permetre que fos valorat, no només per les seves qualitats tècniques, sinó també per les estètiques. A partir d'aquí, i davant d'un increment total de la competència, els dibuixos ornamentals van començar a

tenir un paper rellevant. Sovint, els fabricants contractaven a dibuixants per l'elaboració d'uns dissenys que s'adaptaven a l'estil i gustos de l'època. Avui dia, encara es conserven alguns catàlegs on es pot observar l'evolució d'aquests models.

Sants no va estar d'esquena a aquesta moda hidràulica. Molts dels immobles construïts entre 1900 i 1940 encara poden conservar en l'interior de les seves estances, mosaics hidràulics amb diversos tipus d'ornamentació. A més, el marcat caràcter industrial i un desenvolupament urbanístic que encara continuava explicaria que, entre 1925 i 1933, cohabitessin, en una mateixa zona, diversos tallers de mosaics hidràulics. A Blasco i Coll (C/Jocs Florals), la Fàbrica de Mosaicos Ramon Ribes (carretera de la Bordeta) i Hija de Isidro Torres (C/ Blanco 52). Potser, els dissenys que trobem no entren dins dels canons estètics que trobem a cases modernistes de primer ordre, però sí que gràcies a la popularització d'aquesta tècnica, podem començar a estirar el fil que ens porti als orígens d'un Sants hidràulic.

FOGONS DE TEMPORADA

I què mengem?

Núria May Masnou

Diuem que l'ésser humà es pot adaptar a menjar qualsevol cosa comestible; tant és així que ho pot fer d'una forma molt més extrema del que ens podríem arribar a imaginar. En Michael Pollan, pensador estatunidenc de gran prestigi en el camp de l'alimentació, sentència que no hauríem de menjar res que la nostra besàvia no reconegués com a menjar. Si li haguéssim de fer cas, creieu que ella reconeixeria els palets de cranc, els *nuggets* de pollastre o els cereals de colors com a aliments consumibles? Però en canvi la societat actual s'ha adaptat a menjar aquests productes, i molts d'altres, que s'assemblen poc al que hi devia haver sobre una taula de principis del segle XX, per no parlar d'una taula medieval del segle XV. Tots els canvis que han derivat en aquests productes han ocorregut de forma molt ràpida durant les últimes dècades; de fet, des de principis del segle XX, amb la industrialització, l'arribada de les noves tècniques de conservació i de producció, el transport immediat dels aliments d'una part a l'altra del planeta i els preus rebentats de certs productes, no s'ha fet més que afavorir aquesta, podríem titllar-la de, "industrialització del nostre menjar". Ens diuen que és anar en contra del progrés pensar que un altre model alimentari és possible: jo penso que el model alimentari actual és portar el planeta al col·lapse.

Ens adonem del canvi quan mirem enrere. Entre altres tasques, tinc la sort de treballar en l'estudi de receptes

històriques, efectuant-ne l'anàlisi culinari i adaptant-les per poder ser tastades avui. Els alt-medievals catalans menjaven molt diferent a com ho fem ara, una cuina que segurament avui trobaríem especiada i agredolça, que consistia bàsicament en la manipulació d'uns ingredients frescos que coïen en un recipient, amanien segons els gustos de l'època i ingerien, si disposaven dels recursos, si disposaven dels recursos, enmig d'un àpat copios. Durant el segle XIX i principis del XX, la cuina havia abandonat les espècies i havia incorporat els ingredients portats del continent americà, però seguia manipulant aquells aliments que cuinaven junts, o separats, per després ser servits a taula, fossin els comensals pobres (patata xafada amb rosta de cansalada) o rics (canelons Rossini). 500 anys de diferència, i perquè no ens n'hem anat tan enllà com per parlar sobre la cuina que feien els romans a l'antiga Barcino, en tots els casos el que menjaven els nostres avantpassats tenia una cosa en comú, eren aliments cuinats. Potser avui ens pot tranquil·litzar pensar que la indústria cuina per nosaltres, i de fet en alguns casos segurament ho fa de forma ben digna. Però estem disposats a deixar en ma d'altri tota la nostra relació amb el menjar? La cuina que ens ofereixen serà sempre beneficiosa per la nostra salut, o ho serà més per la seva butxaca? No creieu que hem de reivindicar el cuinar i reconèixer tot allò que mengem com a menjar?

VIDES DE BARRI

Entrevista a Jesús Delgado

Mercè Esteban

Des de 1959 Jesús Delgado és veí del barri. De jove va involucrar-se a la parròquia de Sant Medir. El 2001 es van organitzar les tancades de persones immigrades a diverses parròquies de Barcelona on es denunciava la injustícia que representava per a les persones migrades la implementació de la Llei d'Estrangeria. En Jesús va ser un dels membres actius a la tancada de la parròquia de Sant Medir, fet que el va portar a vincular-se activament a reivindicacions de l'àmbit de la immigració on hi ha destinat part de la seva trajectòria i ha fet amics, com amb el

Mohamed, amb qui comparteix una relació d'amistat que es sosté en el temps.

Després de les tancades el Jesús es vinculà a l'assemblea de Regulacions sense condicions i a Papers i Drets per a Tothom. Durant aquest temps el Mohamed va viure a casa seva, a Sants, i el visitava a les actuacions com a acròbata. Arrel d'una actuació d'en Mohamed a l'Ateneu de Nou Barris, en Jesús s'hi vinculà. En Mohamed marxà a Palautordera amb el circ Cric i el Jesús continuava tenint contacte amb ell i vinculat a l'Ateneu. Durant aquell temps acròbates que venien a fer activitats a Barcelona es van convertir en els seus companys

del seu pis.

Va ser aquell 11 de juny de 2011 quan es va entrar a Can Batlló que el Jesús en va començar a ser membre actiu. Des de llavors ha estat membre de la Biblioteca Popular Josep Pons, nom de la biblioteca i d'un amic que conegué a la parròquia de Sant Medir els primers anys al barri. També ha estat fent torns de bar i ha reivindicat l'ascensor de l'espai d'encontre al primer pis per facilitar-ne l'accés. També ha sigut militant de Barcelona en Comú.

Actualment està molt involucrat amb la lluita dels maners, a partir de les campanyes que s'han fet des del Sindicat Popular de Venedors Ambulants i a Stop



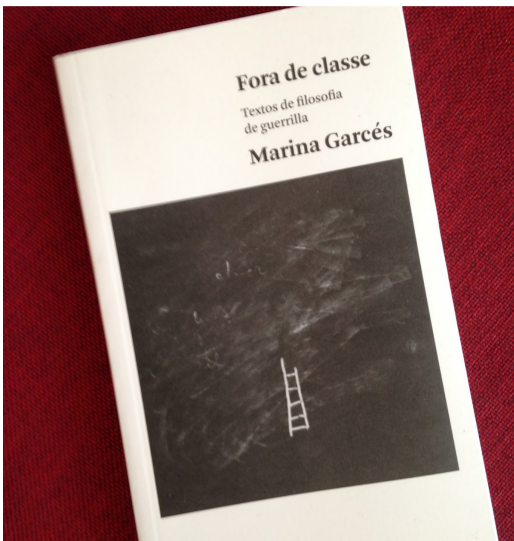
Mare Mortum. També és un dels veïns que participa de la campanya "Salvem el bus 91" que connecta la Bordeta amb el centre de Barcelona.

Ara el Mohamed viu a Finlàndia on fa classes d'acròbacia i en Jesús, després de diverses visites estiuenques, es planteja marxar a viure amb ell.

LLIBRE

Fora de classe. Textos de filosofia de guerrilla

de Marina Garcés (Editorial Arcàdia 2016)

**Paula Catalan Gasulla**

La filòsofa barcelonina Marina Garcés decideix, com anuncia el seu nou llibre, situar-se *Fora de classe*, és a dir, als marges del sistema de classificacions que organitza “l’aprenentatge, el coneixement, les espècies naturals, les categories del pensament, les races, els gèneres, les identitats polítiques i les desigualtats socials.”

Llegir l’índex ja és, en sí, una invitació a la reflexió: “Pensar la diferència”, “Sóc el meu cos”, “Els límits de la propietat”, “La fi de la docilitat”, són només alguns dels gairebé noranta capítols del llibre,

que es confecciona mitjançant un recull d’articles publicats setmanalment al diari *Ara*. Amb un llenguatge precís i proper i un format de textos breus, ens permet una lectura en petits àpats per poder digerir les idees lentament. Hi trobem també múltiples referències al pensament de personalitats com Butler, Foucault, Deleuze o de la Boitje, entre d’altres, que hi apareixen com pinzellades suggeridores de nous camins per seguir explorant qüestions universals i contemporànies, com ara la violència, les fronteres, la submissió o el poder.

Aquests *Textos de filosofia de guerrilla* -subtítol del llibre- ens conviden a pensar en comptes d’oferir-nos respostes que puguem incorporar directament com un discurs après. I això és així perquè la filosofia -com la guerrilla- “no té un front de lluita fixat, sinó que lluitant crea el seu propi camp de batalla”, en paraules de la pròpia Marina Garcés. Al cap i a la fi, és cert que el pensament té la voluntat de traçar els camins de l’impensat i, en aquest sentit, el llibre només ens mostra la llinda: nosaltres haurem de caminar la senda.

MÚSICA

Revés*Barcelona, què t’han fet?* (Autoproducció 2016)**David Vázquez**

L’any 2010, després del comiat de Ràbia Positiva, varen ser 3 els projectes que van veure néixer de les seves cendres. És obvi el potencial dels santsencs a l’hora de seguir actius a la trinxera musical. Així doncs, Brum, Lo Petit Comitè i Revés han esdevingut projectes de més o menys presència als escenaris d’arreu i de producció musical en diferents formats i estils, sovint desvinculant-se del *hardcore* melòdic i el *punk rock* més tradicional al que ens tenien acostumats els positius.

Amb tot, Revés són, sense cap mena de dubte, el grup més fidel a l’essència R+. Formats durant el 2010, han construït un repertori de cançons -i també d’himnes, com el que dona títol al CD- que, amb el temps, han anat marcant personalitat pròpia. Si bé és cert que han patit diverses reestructuracions a la seva formació i que els temps són uns altres, amb aquest recull de vuit temes conformen una notable carta de presentació que, de manera gratuïta, es pot descarregar al seu *Bandcamp*.

Revés són també essència de barri en el seu sentit més estricte. A la seva darrera formació ens trobem també amb membres d’Innocents, The Young Ones i Penguin Village, si bé també cal assenyalar el pas, entre d’altres, de components de Bolson per la banda. Història viva del barri que esperem seguir gaudint d’una manera o una altra als carrers, als escenaris o als reproductors. La qüestió és seguir donant guerra.

POESIA

Un nihil d’humanitat

per Tomeu Ybarra López

vinc d’enlloc, vaig al no-res,
cap al buit del meu treball,
mentre em gronxo en un cavall:
represento el meu estrès

sempre avanço a poc a poc
contra un món a l’inrevés,
tot un tot és el que no és,
crec que avanço, però no em moc

ara perdo el meu enfoc,
i tot això per un sou?
la bactèria contra el moc

és una angoixa que em mou
buit de no ésser el que sóc
m’encamina cap al pou

VINYETA

Hipnosi

per Agus Giralt



COL·LECTIUS DEL BARRI

ACCIÓ LLIBERTÀRIA SANTS

Adherida a la Federació Anarquista de Catalunya (FAC)
CSA Can Vies
Dimecres a les 19.30h a Can Vies
acciollibertariasants@riseup.net
@AccLibSants

ARRAN SANTS

Organització juvenil de l'esquerra independentista
http://arran.cat/
sants@arran.cat
@ArranSants
c/Muntadas, 24

ASSAIG DEL COL·LECTIU DE TE-

ATRE LA CUENTISTA
Col·lectiu de teatre
Dijous de 16h a 20h
C/ Violant d'Hongria, 71

ASSAIG CORAL EL CORCÓ D'ALPS

Coral revolucionaria
Dijous de 21:30h a 23h
corco.d.alps@gmail.com
@CorCodAlps
C/ Violant d'Hongria, 71

ASSEMBLEA ATENEU LLIBERTARI

DEL POBLE SEC
Col·lectiu llibertari
Divendres a les 19h
https://ateneullibertariopoblesec.wordpress.com/
ateneullibertariopoblesec@gmail.com
C/ Violant d'Hongria, 71

ASSEMBLEA ESCOLA ARCÀDIA

Centre educatiu autogestionari
Divendres a les 19h
http://ludus.org.es/ca/arcadia
arcadiacanbatllo@gmail.com
@EscolaArcadia
C/ Violant d'Hongria, 71

ASSEMBLEA FAMILIARS ATU-

REM EL PARLAMENT
Grup de suport dels familiars de persones detingudes a l'Aturem el Parlament
Dimecres a les 19h
@FParlament
C/ Violant d'Hongria, 71

ASSEMBLEA GROGA DE SANTS

Assemblea de la comunitat educativa -mestres, famílies i alumnat- per defensar la qualitat de l'educació pública.
assembleagrogasants@blogspot.com
assembleagrogasants@gmail.com
@AssGrogaSants

ASSEMBLEA SALVEM LES PEN-

SIONS
Espai de defensa del sistema Públic de pensions
Dimecres de 18:30h a 20:30h
https://salvemlespensions.wordpress.com/
salvemlespensions@gmail.com
@Salvemlespensions
C/ Olzinelles, 30

BIBLIOTECA POPULAR JOSEP

PONS
Biblioteca de la xarxa de biblioteques socials
Matins: dilluns, dijous, divendres i dissabtes de 10h a 13h
Tardes: dilluns, dimarts i dijous de 17h a 20h i divendres de 18h a 21h.
Tancat: dimarts matí i dimecres tot el dia
https://bibliotecacanbatllo.wordpress.com/
biblioteca@canbatllo.org
@bibliotecacanbatllo
C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

BIBLIOTECA SOCIAL MATEO

MORRAL
Biblioteca de la xarxa de biblioteques socials
Dilluns de 17h a 20.30h
http://bmmorral.org/
lateneu@gmail.com
C/Maria Victòria, 10

CAN BATLLÓ

Espai veïnal autogestionat
Dilluns a dijous de 10h a 13h i de 18h a 21h
Divendres de 10h a 13h i de 18h a 22h
Dissabtes de 10h a 21h
https://www.canbatllo.org/
@CanBatllo
C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

CASAL INDEPENDENTISTA DE

SANTS
De dilluns a divendres de 18h a 23h
https://cis-jaumecompte.cat
@cis.jaumecompte
c/Muntadas, 24

CASTELLERS DE SANTS

Assajos dimarts i divendres.
borinots@borintos.cat
Local d'assaig: Escola Jaume I.
C/ Comtes de Bell-lloc, 86

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ

DELS MOVIMENTS SOCIALS
Arxiu de documentació dels moviments socials
Dilluns, dimarts i dijous de 17h-19h
http://arxiu.laciuatinvisible.coop/
arxiudelaciuat@gmail.com
C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

CENTRE SOCIAL DE SANTS

Associació de veïns i veïnes de Sants
Dilluns a divendres de 10h a 13h i de 18h a 21h
http://www.centresocialdesants.org/
csocialsants@gmail.com
C/ Olzinelles, 30

COLLA BASTONERA INFANTIL

Grup de cultura popular per infants
Divendres de 18:30h a 19:30h
Cada 15 dies
C/ Olzinelles, 30

COLLA BASTONERA

Grup de cultura popular
https://collabastonerasant.wordpress.com
collabastonerasant@gmail.com
c/Muntadas, 24

COL·LECTIU ETCÈTERA

Grup de debat i revista
Dimecres de 19h a 21h
http://www.sindominio.net/
etcetera/
etcetera@sindominio.net
C/ Violant d'Hongria, 71

COOPERATIVA DE CONSUM

PANXA CONTENTA
Grup de consum crític
Dijous de 19h a 22h
https://panxacontenta.wordpress.com/
C/ Violant d'Hongria, 71

CSA CAN VIES

Centre Social Autogestionat
Assemblea dimecres a les 19h
Kfeta dimarts i dijous de 18h a 22h
https://canvies.barrisants.org
canvies@gmail.com
@SomCanVies
C/ Jocs Florals, 40-42

ENDAVANT SANTS

Organització Socialista d'Alliberament Nacional
http://www.endavant.org/
@EndavantSants

ESPAI ARTS

Col·lectiu d'artistes
Dijous de 10:30h a 13h
@ArtsCanBatlló
C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

ESPAI COMUNITARI DE FORMA-

CIÓ PERMANENT
Projecte d'educació de persones adultes. En construcció col·lectiva.
espaicomunitariformaciopermanent.wordpress.com
espaicofope@gmail.com
@aprendreXviure

ESPAI OBERT

Centre Social Autogestionat
Dilluns a divendres de 18h a 21h
http://espaiobert.org/
@SantsEspaiObert
C/ Violant d'Hongria, 71

FUSTERIA COL·LECTIVA

Taller de fusteria comunitària
Taller obert: dilluns de 10h a 13h i de 16h a 19h
Taller comunitari: dimarts de 10h a 13h i de 16h a 19h
C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

GRUP D'HABITATGE DE SANTS

Col·lectiu pel suport mutu davant les problemàtiques d'habitatge
https://www.facebook.com/
GrupHabitatgeSants

HORTET DE LA FARGA DE SANTS

Noguera Pallaresa 27, persiana metàl·lica
hortetdelafarga@gmail.com
Estiu: diumenges a la tarda
Hivern: diumenges al matí

JÓVENS DE LES TERRES DE

L'EBRE
Col·lectiu per la defensa del territori
Dijous a les 20h
http://jovensebre.blogspot.com.es
@Jovens_Ebre
C/ Jocs Florals, 40-42

LA BURXA

Periodic de comunicació popular
Primer dimarts de mes a les 21h
laburxa@gmail.com
@laBurxa

LA GUERXA

Espai de salut
Dilluns a les 20h
@LaGuerxa
espaialutcanvies@gmail.com

LA NAU

Espai familiar
Actualment tancat per obres d'acondicionament pel fred
lanauespaifamiliar@gmail.com
@La_Nau
C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

LA PAH

Plataforma d'afectats per la hipoteca
Acollida i Assessorament col·lectiu: dilluns 18h
Emplenar fitxes: per confirmar Assemblea de PAH Barcelona dimarts 18h (atenció a estudiants: dilluns a les 17:00 al local)
c/ Leiva, 44

MALABARISTES INEXTREMIS

Taller de malabars
Dimecres de 18h a 20:45h
Can Batlló
C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

NEGRES TEMPESTES

Col·lectiu llibertari per l'alliberament dels pobles
http://negrestempestes.cat
negrestempestes@gmail.com

PUNT D'INFORMACIÓ LABORAL

Assessorament laboral
Dilluns de 18:30h a 21h
COS Barcelonès
C/ Muntadas, 24, baixos

ROCÒDROM

Obert dilluns dimecres i divendres de 18h a 21h
Neteja col·lectiva dimarts de 18h a 21h
Dones escaladores dimecres de 10h a 13h
C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

SANTS. TV

Televisió comunitària de Sants
http://sants.tv
contacte@sants.tv

TALLER COL·LECTIU D'INFRAES-

TRUCTURES
Taller d'infraestructures col·lectiu
Dimecres de 10h a 13h i dissabte de 10h a 14h
C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

TALLER OBERT DE MOBILITAT

Espai d'autoreparació de vehicles
Dimecres i dijous de 17h a 20h
Divendres 10h-13h
C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

UNIVERSITAT LLIURE A SANTS

http://sants.unilluire.cat
unilluire@gmail.com

Si trobes a faltar el teu

col·lectiu et pots posar en

contacte amb nosaltres a:

laburxa@gmail.com

Segueix, llegeix i difon
La Burxa!

Segueix-nos a la xarxes i podràs
descarregar l'edició digital



/laburxa



@laburxa

Jordi Soler

Campanya Salvem el Bus 91



Manifestació i entrega de les 3.026 signatures a la seu del Districte de Sants

RUBÉN MOLINA

Parlem amb en Jordi Soler del Centre Social de Sants i que participa en la campanya Salvem el Bus 91, un grup de veïns que s'han unit sota aquesta reivindicació. Xerrem la tarda del dijous 16 de març, dia en què al matí una cinquantena de veïns ha realitzat una manifestació des de Sant Medir fins a l'alcaldia per entregar més de 3.000 signatures per exigir salvar aquesta línia de bus.

Rubén Molina

Què passa amb el 91?

No sabem quina pena té el 91 que des de fa trenta anys tothom que passa se'l vol carregar. Sants és un barri que malgrat no ser el centre de Barcelona té la fama d'estar molt ben comunicat. Però malgrat tenir l'eix de la carretera de Sants per dalt i de la Gran Via per baix, al mig queda tot un interregne que depèn on visquis quedés lluny del metro i dels autobusos. Al barri hi viu molta gent gran i per a ells això és un problema. A més, al barri aquest transport és quelcom emblemàtic, el bus anomenat anteriorment «la moños». Amb la posada en marxa de la nova xarxa ortogonal, TMB va proposar eliminar algunes línies com el 37, el 91 i altres línies. Arran d'aquesta decisió, tant nosaltres com la gent de la Marina vam començar a mobilitzar-se.

Quina és la importància d'aquesta línia de bus?

És el bus que comunica el barri de la Bordeta amb el centre de Barcelona. Aquesta línia abans era un tramvia, potser té vuitanta anys. És un autobús que molta gent se l'ha fet seu malgrat tenir unes periodicitats molt dolentes, cada vint-i-cinc minuts. Et porta sense fer transbords al centre i

la gent se sap els horaris en què passa per les parades. També comunica amb l'ambulatori del carrer Manso, un lloc al que hi ha sovint la gent més gran. Per a molts és l'únic autobús que tenen.

Perquè el volen eliminar?

Això va sortir a la pàgina web de TMB, que el 37 i el 91 desapareixien no sé quin dia. Sense donar més explicacions el treien i prou. Que anessin a la Gran Via deien. Això és no conèixer la realitat del barri.

Heu pensat fer alguna cosa juntament amb la gent de la Marina?

No ens hem coordinat. Ells es van mobilitzar abans i ja tenen una solució pactada assegurant el recorregut que feia el 37. Encara que desaparegui aquesta línia, el seu recorregut el faran altres. Per nosaltres el que importa és que el servei que fa aquesta línia estigui garantit sigui com sigui.

Quines activitats i accions s'han fet fins ara en aquesta campanya?

Vam començar fent una crida al barri, una primera reunió, una encartellada informativa i després una gran assemblea on va venir moltíssima gent. Els assistents van omplir l'auditori de

Can Batlló. El 6 de març es va fer una concentració davant l'església de Sant Medir en què es va tallar el trànsit en senyal de protesta. L'últim que hem fet ha estat l'entrega de les 3.026 firmes al Districte. Tenint en compte la població que viu a la Bordeta al voltant del recorregut d'aquesta línia, és una xifra molt alta. Deu haver firmat tothom, com a mínim algú de cada família.

Quina resposta heu rebut per part de l'administració?

Hem de dir que no em trobat una mala resposta per part del Districte. Sembla que l'enemic ocult és TMB. No sabem quin interès hi tenen en tot això. Entenc que una empresa municipal hauria de respondre a l'ajuntament i no tenir poder propi. Això ja ho hem viscut al barri en altres casos. Crec que és una lluita que la guanyarem. La gent se l'ha fet molt seva, cosa que fa que l'ajuntament ens mostri recolzament. El veïnat està molt convençut, hi ha poques reivindicacions que cabregin tant a la gent com aquesta. Que li prenguin el 91 al barri genera ràbia.

És com una institució al barri?

Quasi íntima i personal.

S'ha parlat alguna cosa amb l'ajuntament?

Hem parlat amb algú de l'ajuntament i estem llençant propostes que les estan agafant i estudiant. D'aquí ha de sortir un principi d'acord. Nosaltres volem aprofitar perquè s'estiri el recorregut fins a Riera Blanca. A la zona de Badal hi viuen 5.000 persones, si tenen el dubte sobre els veïns que l'utilitzen, allargant-lo fins a Santa Eulàlia aniria sempre ple. Volem aprofir-

tar la mobilització per millorar la línia.

Teniu previstes noves accions o mobilitzacions?

Tenim al cap tres nivells d'acció. El primer és el que hem fet fins ara, tallar la carretera de la Bordeta, que és una manera de començar a trobar-se. El segon seria tallar carretera de Sants, i no com a l'entrega de les firmes que ha estat quelcom simbòlic, i la tercera tallar la Gran Via. Fer-ho de forma progressiva per veure si hi ha resposta de l'ajuntament i per anar agafant més forces si no canvien els seus plans. Aquesta batalla la guanyarem si o sí.

Quina resposta esteu tenint per part del barri? Quina gent s'està implicant en aquesta lluita?

Sobretot ara s'està mobilitzant la gent més gran i jubilats que són els més afectats. Ha corregut la veu i està en boca dels veïns. Si la cosa segueix també s'hi haurà d'implicar la gent més jove. Farem una crida al teixit associatiu més combatiu i rebel del barri perquè ens facin costat. De moment ha estat la gent més de l'entorn del bus i de més edat la que ha fet la primera arrencada. Si haguéssim d'augmentar el to de la mobilització hauríem de planificar-ho bé.

Vols afegir alguna cosa més?

Per entregar les firmes vam anar cinquanta perquè era un horari de matí, però l'ajuntament ha de saber que a la següent si cal serem cinc-cents i, sinó, a la següent cinc-mil, això ho tinc claríssim. Cada cop que algú vulgui treure el 91 lluitarem perquè no el treguin.

★COLUMNA VIOLETA

Sororitat

Sara Medina Peris

Quan es parla de «sororitat» dins l'àmbit feminista, es fa referència al fet de crear una aliança existencial i política entre les pròpies dones per tal d'empoderar-nos posant en comú les nostres experiències amb l'objectiu final d'acabar amb qualsevol tipus de violència masclista. Tal i com diu Marcela Lagarde i ens recorda Barbijaputa, la sororitat és un concepte que va més enllà de la solidaritat ja que, si bé la solidaritat té a veure amb un intercanvi que manté les relacions tal i com estan, la sororitat comporta, a més, modificar-les. Seguint aquesta línia, doncs, aquest concepte neix com a contraposició a la falsa idea que les dones moltes vegades som -o actuem com- enemigues. Aquesta suposada «competència» la identifiquem fàcilment a través dels diversos binomis socials que han intentat dividir-nos al llarg de la història: «santa» o «puta», «princesa» o «marimacho», «mestressa de casa» o «femme fatal»... I és gràcies a la sororitat, aleshores, que aconseguim relacions favorables per nosaltres mateixes recordant sempre que som diverses i diferents. Tanmateix, en ocasions oblidem que aquesta sinergia implica també repensar quins són els nostres privilegis com a dona. Arrel de l'anunci del Saló Eròtic de Barcelona, per exemple, algunes veus defensaven la llibertat d'Amarna Miller, o de qualsevol altra dona adulta, de fer la pornografia mainstream que decidissin fer com a subjectes pensants i conscients. I si bé des del punt de vista de la seva llibertat individual això no és qüestionable, sí que podria ser-ho des del punt de vista de la sororitat perquè, més enllà de la individualitat de cadascú, del que es tracta és de preguntar-nos quins efectes tenen les nostres accions pel col·lectiu femení en tot el seu conjunt. Un altre cas, per exemple, podria ser el discurs que legitima la prostitució partint dels casos de «prostitució voluntària» ja que, sent aquests una minoria, no considera que la gran majoria de vegades -al menys en el referent a la realitat actual-, prostitució és sinònim de màfies, explotació i violència. I dic «legítimar» conscient de que si diguéssim «legalitzar» seria un discurs diferent i molt més complex. Per tant, fer ús de la nostra llibertat individual potser no és la única cosa important: potser també cal reflexionar en com repercuteix allò que fem, diem o defensem en la globalitat del col·lectiu i això és, en definitiva, el que es pretén quan es parla de sororitat.